

PROCES BOMBA LA TRIBUNALUL BUCURESTI – Ovidiu Tender cere daune de 10 milioane USD, lunar, de la Statul Roman, Parlament si Guvern, pentru ca sta in inchisoare pentru abuz in serviciu, desi infractiunea sa a fost fost dezincriminata prin Decizia CCR 405/2016, care a statuat ca abuzul nu exista decat daca se incalca o lege. Ministrul Justitiei a intervenit in proces recunoscand ca sanctiunea unui text de lege declarat neconstititional “consta in incetarea efectelor juridice” (Documente)

Scris de L.J.

Proces cu o miza extraordinara la Tribunalul Bucuresti. Omul de afaceri Ovidiu Tender (foto) a chemat in judecata Statul Roman – prin Ministerul Finantelor, Parlamentul Romaniei si Guvernul Romaniei pentru a fi obligat la plata unor daune de 10 milioane de dolari/lunar, pana cand Statul roman nu va modifica art. 297, alin (1), Cod penal privind abuzul in serviciu in conformitate cu dispozitiile deciziei CCR nr. 405/2016 potrivit caruia **“prevederile art. 297, alin (1) din Codul penal sunt constitutionale in masura in care prin sintagma 'indeplineste in mod defectuos' din cuprinsul acestora se intelege 'indeplineste prin incalcarea legii’”**.

Proces cu o miza extraordinara la Tribunalul Bucuresti. Omul de afaceri Ovidiu Tender (foto) a chemat in judecata Statul Roman – prin Ministerul Finantelor, Parlamentul Romaniei si Guvernul Romaniei pentru a fi obligat la plata unor daune de 10 milioane de dolari/lunar, pana cand Statul roman nu va modifica art. 297, alin (1), Cod penal privind abuzul in serviciu in conformitate cu dispozitiile deciziei CCR nr. 405/2016 potrivit caruia **“prevederile art. 297, alin (1) din Codul penal sunt constitutionale in masura in care prin sintagma 'indeplineste in mod defectuos' din cuprinsul acestora se intelege 'indeplineste prin incalcarea legii’”**.

Omul de afaceri Ovidiu Tender a aratat ca sta ilegal in inchisoare in continuare, desi fapta sa a fost dezincriminata incepand cu anul 2016. Asta datorita faptului ca a fost condamnat pentru instigare la abuz in serviciu in anul 2014, cu doi ani inainte de pronuntarea **deciziei CCR nr. 405/2016, care a dezincriminat fapta de abuz in serviciu in cazul in care aceasta a fost comisa prin incalcarea unui act normativ fara caracter de lege** si ca, din cauza ca legiuitorul nu s-a achitat de obligatia de a modifica in termen de 45 zile textul de lege, el sta in continuare in inchisoare, desi ar fi trebui sa beneficieze de anulara condamnarii pentru abuz in serviciu.

Foarte grav pentru Statul roman, reclamantul Ovidiu Tender, aflat in prezent in detentie in Tribunalul Arad,

a aratat ca a formulat o contestatie la executare si incredibil, desi la fond Tribunalul Arad i-a admis contestatia si a constatat dezincriminata fapta de abuz in serviciu pentru care a fost condamnat la 9 ani si 6 luni de inchisoare, in apel Curtea de Apel Timisoara a desfiintat hotararea instantei de fond si i-a respins contestatia.

In opinia noastra, sentinta Curtii de Apel Timisoara este una nedreapta si a fost probabil rezultatul unei interventii a statului paralel, fiind de notorietate ca Ovidiu Tender a fost executat dupa ce a deranjat interesele unor varfuri din fosta conducere a SRI.

Cert este ca daca lui Ovidiu Tender i s-ar fi constatat dezincriminata infractiunea de instigare la abuz in serviciu – intrucat ea a fost comisa nu prin incalcarea unei legi, ci prin **“incalcarea normelor si standartelor ISO 901 implementate la SC Carom SA Onesi”** (culmea era firma lui) – acest lucru ar fi dus si la anulara celorlalte infractiuni retinute in sarcina sa. Respectiv cea de constituire de grup infractional organizat in legatura cu abuzul in serviciu (infractiunea predicat) dar si cea de spalare de bani in legatura cu rezultatele financiare din asa-zisul abuz in serviciu.

Ca atare, intrucat contestatia la executare i s-a respins de catre judecatori care au considerat ca abuzul in serviciu nu a fost dezincriminat, desi in multe alte instante s-a constatat dezincriminarea acestei infractiuni daca ea nu s-a comis prin incalcarea unei legi, s-a ajuns la situatia chemarii in judecata a Statului roman – prin Ministerul Finantelor, a Parlamentului si Guvernului.

Pentru modificarea art. 297 alin (1) Cod penal, erau posibile doua actiuni din partea legiuitorului:

- **adoptarea unei ordonante de urgenta de catre Guvernul Romaniei** (tinand cont de caracterul urgentei – termenul de 45 zile de punere in acord a textului de lege cu decizia CCR);

- **adoptarea unei legi de modificare/completare a art. 297 alin (1) Cod penal de catre Parlamentul Romaniei** (imposibila in 45 zile tinand cont ca decizia CCR nr. 405 din 15 iulie 2016 a fost emisa in plina vacanta parlamentara);

Pozitia Guvernului Romaniei: arata cu degetul spre instante

Prin intampinarea depusa in Dosarul 29448/3/2017 al Tribunalului Bucuresti, Guvernul Romaniei s-a aparat sustinand ca daca decizia CCR nu este una de neconstitutionalitate, ci este una de interpretare, si ca atare nu ar fi revenit Guvernului obligatia de a pune textul de lege criticat in acord cu decizia Curtii intrucat **“instanțele judecatoresti, cat si organele administrative trebuie sa se conformeze decizie Curtii si sa o aplice ca atare”**.

Interventia Ministerului Justitiei. Tudorel Toader recunoaste ca legislatia trebuie modificata si vorbeste de “incetarea efectelor juridice”

Surprinzator, in cauza s-a formulat o cerere de interventie accesorie de catre Ministerul Justitiei in favoarea Guvernului Romaniei, in baza art. 61, alin. 3 Cod procedura civila. In cererea de interventie, Ministerul Justitiei a enumerat demersurile legislative, consultarile publice si initiativele pe care le-a intrepris, dar si cele facute la nivelul Parlamentului in ultimul an si a pretins ca: **“nu exista o fapta ilicita a Ministerului Justitiei, de natura sa atraga raspunderea civila si delictuala a acestuia, intrucat au fost initiate si efectuate demersuri in vederea punerii in acord a legislatiei penale si procesual-penala cu deciziile Curtii Constitutionale, in acest proces fiind implicate, asa cum am aratat si alte institutii”**.

Ciudad insa, ministrul Toader nu a indicat cine raspunde pentru faptul ca Ovidiu Tender sta in continuare in inchisoare pentru o fapta dezincriminata in forma in care a fost comisa.

Totusi, ministrul Toader a mentionat ca unele instante au admis contestatii la executare pe motiv de dezincriminare – cazul Curtii de Apel Alba Iulia, decizia nr. 20/A/09.02.2017 (Dosar 4754/97/2016) intemeiat pe art. 595, alin 1, Cod procedura penala – dezincriminarea.

Foarte corect din punctul nostru de vedere, ministrul Justitiei a afirmat in cererea de interventie accesorie: **“Precizam ca sanctiunea nepunerii in acord a prevederilor declarate neconstitutionale cu dispozitiile Constitutiei este prevazuta la art. 147 alin. 1 din Constitutie si art. 31, alin. 3, din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale si consta in incetarea efectelor juridice ale acestora.”**

De asemenea, precizăm că eu existat și soluții de admitere a contestațiilor la executare formulate în cauze penale, ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr.405/2016. Astfel, prin Decizia nr. 20/A/09.02.2017 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 4754/97/2016, instanța, constatând că temeiul corect al cererii formulate de contestator este cel prevăzut de art.595 alin.1 C.proc.pen., iar nu cel indicat în cuprinsul contestației la executare, și anume art.598 alin.1 lit.d C.proc.pen, a admis contestația la executare, a constatat dezincriminată fapta și a dispus încetarea executării pedepsei.

Precizăm că sanctiunea nepunerii în acord a prevederilor declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției este prevăzută la art. 147 alin. 1 din Constituție și art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și constă în încetarea efectelor juridice ale acestora.

În realitatea, prin această acțiune instanța civilă este investită nu doar cu o acțiune în despăgubiri, ci cu o soluționare ipotetică a unei contestații la executare în materie penală, despre care se afirmă că ar fi avut succes în condițiile în care autoritățile statului cu atribuții constituționale în materie legislativă ar fi avut o altă conduită.

Practic se solicită instanței civile să reanalizeze soluțiile de condamnare în cauză și să se pronunțe în ce măsură o intervenție legislativă ar fi dus sau nu la admiterea unei contestații la executare, raportat la datele concrete ale speței.

Mai mult decât atât, instanța civilă, considerând admisibilă o astfel de acțiune, ar sancționa autoritățile cu atribuții legislative, în condițiile în care, așa cum am arătat, singura sancțiune este cea prevăzută la art. 147 alin. 1 din Constituție și art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992.

Pentru toate aceste considerente, vă rugăm să constatați, pe de o parte, că acțiunea, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, iar pe de altă parte, că nu există o faptă ilicită a Ministerului Justiției ori a Guvernului României, nu există prejudiciu, astfel cum a fost el invocat de reclamant și nici o legătură de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, motiv pentru care solicităm respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Pentru cazul în care nu ne vom putea prezenta în instanță, vă rugăm ca, în temeiul art. 411 alin. 1 pct. 2 teza finală din Codul de procedură civilă, să procedați la soluționarea cauzei în lipsa noastră.

Prof. univ. doctor Tudorel TOADER

Cu toate acestea, desi s-a admis indirect, fara sa se recunoasca, o culpa atat a legiuitorului, cat si a instantelor, in cererea de interventie accesorie Ministerul Justitie a cerut sa se respinga actiunea reclamantului Tender ca inadmisibila in principal, si neintemeiata in subsidiar, pe motiv ca nu exista o fapta ilicita a Guvernului, nici prejudiciu, nici legatura de cauzalitate si ca o eventuala admitere a actiunii ar echivala cu o sanctionare a autoritatilor cu atributii legislative.

Solutia care se va da in acest dosar este extrem de interesanta. **Practic, cazul omului de afaceri Ovidiu Tender este unic din cunostiintele noastre, in sensul ca desi abuzul in serviciu a fost dezincriminat in forma**

incalcarii unui act normativ care nu are caracter de lege, acesta continua sa stea in inchisoare, fara sa beneficieze de punerea in libertate ca efect al dezincriminarii.

Este limpede ca legea nu a fost pusa in acord cu decizia CCR in temrne de 45 de zile de catre legiuitor.

Este limpede ca instanta Curtii de Apel Timisoara a respins contestatia la executare fara sa ia in calcul dispozitiile art. 31, alin 3, din Legea nr. 47/1992 a CCR potrivit caruia un text de lege nepus in acord cu decizia CCR **“isi inceteaza efectele”**.

Cu toate acestea omul de afaceri sta in continuare in inchisoare, desi fapta sa (incalcarea unor norme ISO a unei firme private la incheierea unui contract) a fost dezincriminata prin Decizia CCR 405/2016.

Cine va raspunde?

[* Cititi aici Intampinarea Guvernului Romaniei](#)

[* Cititi aici cererea de interventie a Ministerului Justitiei](#)